

Revista *Argotica* își propune să fie o tribună academică internațională a tuturor celor interesați de studierea argoului – cadre didactice universitare, cercetători științifici, doctoranzi sau masteranzi –, având în comun preocupări legate de acest registru lingvistic/stilistic al oricărei limbi, aproape în egală măsură hulit și admirat, respins și acceptat, dar, în ciuda statutului său controversat, studiat de mai bine de patru secole!

Când spunem aceasta, ne gândim la prima lucrare dedicată „jargonului”, cum era numit în acea epocă, apărută în 1596, la Lyon, în Franța, și intitulată *La vie générale des Mercelots, Gueux et Boesmiens*. Autorul, Péchon de Ruby, se află la originea dezvoltării literaturii argotice, lucrarea sa cunoscând, până în 1627, nu mai puțin de 5 reeditări! Putem considera că lexicul de 150 de cuvinte din finalul acesteia constituie primul dicționar al argoului francez, deși termenul de „argot” nu apare decât în 1630, cu sensul de „monde des mendiants” (‘lume a cerșetorilor’), în lucrarea lui Ollivier Chéreau, *Le Jargon ou Langage de l’Argot reformé*.

Într-un alt spațiu geografic bogat în argou, cel britanic, prima lucrare cu caracter lexicografic datează din 1699. Este vorba de *A New Dictionary of Terms, Ancient and Modern, of the Canting Crew in its several tribes, of Gypsies, beggars, thieves, cheats, &c., with an addition of some proverbs, phrases, figurative speeches, &c.*, a lui B.E. Gentleman (pe pagina de gardă, autorul semnează „B.E. Gent.”).

În ceea ce privește argoul românesc, prima listă de cuvinte și expresii argotice apare la N.T. Orășanu, în revista *Coarnele lui Nichipercea*, din 1860, și este reluată în 1861, în volumul *Întemnițările mele politice*. George Baronzi va folosi termeni argotici din această listă în romanul său *Misterele Bucureștilor*, publicat între 1862-1863, și o va relua în 1872, în *Opere complete*, Vol. 1, *Limba română și tradițiunile ei*, Galați, 1872, pp. 149-151. Lista conține 75 de termeni argotici.

Revista *Argotica* va găzdui în paginile sale (virtuale, pentru început, urmând să aibă și o variantă tipărită în funcție de interesul pe care, sperăm noi, îl va trezi în rândul specialiștilor) articole, studii, recenzii, anchete, note și comentarii pe marginea unei teme propuse de un membru al comitetului, care va fi, odată tema acceptată, și responsabilul științific al numărului respectiv. De asemenea, creații literare argotice (poezie, proză, teatru) pot constitui obiectul materialelor supuse spre publicare în *Argotica*, alături de compoziții grafice având aceeași sursă de inspirație.

În anul 2012, anul lansării sale oficiale, **Revista *Argotica*** va apărea într-un singur număr, dar o apariție bianuală va putea fi luată în considerare ulterior, în funcție de eoul acestui prim număr.

Rubricile revistei nu sunt fixe, ele putând varia în funcție de materialele propuse și acceptate spre publicare, căci și obiectul/subiectul predilect cultivat de revistă, argoul, se află într-o permanentă evoluție, fiind cel mai dinamic aspect al limbii!

Revista se concentrează pe argoul internațional, în general, dar mai ales pe cel european, în special pe argoul românesc, francez, anglo-american, spaniol (hispanic), italian și german. Numerele revistei sunt tematice, dar și alte articole sunt, de asemenea, acceptate și introduse, eventual, într-o secțiune separată („Varia”). Tematica numerelor viitoare va fi anunțată atât pe site-ul revistei, la secțiunea „Teme viitoare”, cât și prin diseminarea periodică a *Apelurilor la publicații*.

Articolele primite sunt evaluate printr-un proces de *peer reviewing* pentru care Comitetul științific poate solicita avizul unor referenți externi, specialiști ai temei în cauză. Lista acestora va fi publicată în numărul curent al revistei.